

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: 19 P-213/2022-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A i R J E Š E N J E

Trgovački sud u Osijeku, po sutkinji Marini Ljubičić Knežević, u pravnoj stvari tužitelja GEM d.o.o., OIB: 90850583372, Vinkovci, Kralja Zvonimira 120, kojeg zastupa Goran Rac, OIB: 15075808684, odvjetnik u Osijeku, Šetalište kardinala F. Šepera 13, protiv tuženika ČVOR d.o.o. u stečaju, OIB: 74144041747, Vinkovci, Kralja Zvonimira 2, kojeg zastupa Ivana Kalkan, OIB: 47574637103, odvjetnica u Osijeku, Županijska 2, radi isplate iznosa od 306.989,72 kn, nakon glavne i javne rasprave zaključene 22. studenog 2022. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 16. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ČVOR d.o.o. u stečaju, OIB: 74144041747, Vinkovci, Kralja Zvonimira 2, isplatiti tužitelju GEM d.o.o., OIB: 90850583372, Vinkovci, Kralja Zvonimira 120, iznos od 207.708,26 kn (dvjestosedamtisućasedamstoosamkuna i dvadesetšestlipa) / 27.567,62 eura¹ (dvadesetsedamtisućapetstošezdesetsedameura i šezdesetdvacenta) sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 27. kolovoza 2021. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku petnaest dana.

II. Zahtjev tužitelja kojim potražuje zatezne kamate na dosuđeni iznos od 207.708,26 kn (dvjestosedamtisućasedamstoosamkuna i dvadesetšestlipa) / 27.567,62 eura (dvadesetsedamtisućapetstošezdesetsedameura i šezdesetdvacenta), preko stope od tri posto godišnje, odbija se kao neosnovan.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

III. Tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 99.281,48 kn (devedesetdevettisućadvjestoosamdesetjednakuna i četrdesetosamlipa) / 13.176,92 eura (trinaesttisućastosedamdesetšesteura i devedesetdvacenta), zajedno s pripadajućim zateznim kamatama na taj iznos, odbija se kao neosnovan.

IV. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 35.440,42 kn (tridesetpettisućčetrestočetrdesetkuna i četrdesetdvijelipe) / 4.703,75 eura (četiritisućesedamstotrieura i sedamdesetpetcenti), sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 16. prosinca 2022. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku petnaest dana u roku petnaest dana.

V. Zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 92.088,03 kn (devedesetdvijetisućeosamdesetosamkuna i trilipe) / 12.222,18 eura (dvanaesttisućadvjestodvadesetdvaeura i osamnaestcenti) s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, odbija se kao neosnovan.

i

riješio je

Utvrđuje se kako je tužitelj povukao tužbu za iznos od 12.571,45 kn / 1.668,52 eura s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi i tijekom postupka u bitnom navodi kako se 9. travnja 2021. obratio tuženiku sa pozivom na mirno rješenje spora, na koji se tuženik očitovao kako smatra kako nagodba nije moguća i uputio je tužitelja na pokretanje ovog postupka. Nadalje, stranke su bile u ugovornom odnosu na temelju Ugovora o zakupu od 12. ožujka 2010., kojim je tužitelj, kao zakupodavac, predao tuženiku, kao zakupniku, u zakup poslovni prostor od cca 2000 m², koji se nalazi u Vinkovcima, E. Kvaternika bb, kao i pravo korištenja pristupne ceste i 3000 m² ograđenog zemljišta koje se nalazi na južnoj strani poslovno skladišnog prostora. Zakupnina je ugovorena u visini od 1.100,00 EUR-a u protuvrijednosti u kunama uvećano za PDV te se tuženik obvezao snositi sve troškove održavanja i režijske troškove koji terete nekretninu, dok je trajanje zakupa bilo ugovoreno na neodređeno vrijeme, s početkom zakupa od 1. travnja 2010. Tužitelj dalje navodi kako je predmetnu nekretninu predao tuženiku u stanju prikladnom za obavljanje djelatnosti predviđene ugovorom, a tuženik se obvezao u zakupljenom prostoru obavljati djelatnosti za koje je registriran te o svom trošku održavati poslovni prostor pažnjom dobrog gospodara, u dobrom tehničkom stanju i poštivati pravila sigurnosti i higijene, odnosno obvezao se kako u slučaju prestanka zakupa nema pravo skinuti, demontirati i odnijeti novo

napravljene instalacije i uređaje, koje je o svom trošku instalirao i montirao, kako nema povrata uložених sredstava u renoviranje u novo napravljene instalacije i uređaje, osim ako nema suglasnost zakupodavca te kako nema pravo vršiti tehničke preinake bez suglasnosti tužitelja. Zakupodavni odnos je prestao 18. ožujka 2021., istekom otkaznog roka od 30 dana nakon zaprimljenog tuženikovog otkaza, a istog dana je sastavljen i Zapisnik o primopredaji i utvrđenim nedostacima nekretnine, kojim je utvrđeno kako predana nekretnina zbog neodržavanja nije za daljnju uporabu te su zajedničkim obilaskom svih prisutnih utvrđeni nedostaci na nekretnini, koje je nužno sanirati kako bi se nekretnina mogla staviti u funkciju. Prilikom primopredaje nekretnine tužitelj je po prvi puta saznao sa sve utvrđene nedostatke iz Zapisnika koje nekretnina ima, odnosno tuženik nikada nije obavijestio tužitelja o potrebama popravaka na nekretnini i pozivao ga da to učini pa tužitelj nije niti mogao znati ili posumnjati da je dužan izvršiti popravke koje terete njega kao zakupodavca radi održavanja stvari u ispravnom stanju. Tužitelj se poziva na čl. 529. Zakona o obveznim odnosima te čl. 18. i čl. 20. Zakona o zakupu i kupoprodaji poslovnog prostora, a vezano za konkretnu pravnu stvar proveden je postupak osiguranja dokaza te je stalni sudski vještak Goran Ožbolt izradio nalaz i mišljenje od 13. srpnja 2021. u kojem je utvrdio oštećenja predmetne nekretnine, opseg i visinu potrebnih radova za otklanjanje štete u visini od 305.364,72 kn, koji iznos predstavlja imovinsku štetu, a pored iste tužitelju je nastala šteta i u visini od ukupno 14.196,45, a koja se odnosi na otuđenje jednog klima uređaja iz ureda broj 8, dva klima uređaja iz malog skladišta, čišćenja dvorišta od divlje vegetacije i odvoz građevinskog i ostalog otpada.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu i tijekom postupka u bitnom navodi kako je nad tuženikom stečajni postupak otvoren 6. srpnja 2020., a do devastacije objekta je došlo davno prije otvaranja stečajnog postupka te se stoga poziva na čl. 186. st. 2. Stečajnog zakona, odnosno isti navodi kako tužitelj svoju tražbinu može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik, a ne kao vjerovnik stečajne mase; tužitelj svoju tražbinu nije prijavio stečajnom upravitelju, tražbina nije ispitana na ispitnom ročištu pa tužitelj nije ovlašten na podnošenje tužbe. Tuženik dalje ne spori kako se tužitelj istom obratio sa zahtjevom za mirno rješenje spora i kako nije moguća nagodba, ne spori niti odredbe Ugovora o zakupu od 12. ožujka 2010., navodi kako je točno kako je otkazan Ugovor o zakupu i kako je primopredaja izvršena 18. ožujka 2021. te kako je tom prilikom sačinjen i primopredajni zapisnik, kojim je konstatirano stanje objekta. Nadalje, navodi kako je nelogično kako je tužitelj tek prilikom primopredaje prostora prvi put saznao za utvrđene nedostatke, a tuženiku nije poznato jesu li raniji zakonski zastupnici tuženika kontaktirali i obavještavali tužitelja o stanju nekretnine. Također navodi kako nema saznanja o navodnim otuđenjima klima uređaja jer isti nisu bili predmet stečajne mase niti su bili evidentirani u poslovnim knjigama tuženika. Tuženik ističe kako su u konkretnom slučaju bitne činjenice kako je otvoren stečajni postupak nad tuženikom, kako je za stečajnog upravitelja imenovan Željko Ferenčić, koji je razriješen i za stečajnog upravitelja je imenovan Zoran Subotić, kako se u skladištu nije obavljala nikakva djelatnost, kako se isto nije održavalo 5 godina prije otvaranja stečajnog postupka, kako je u istom ostao nekurentni i oštećeni materijal, kao i neuvjetno skladištene zalihe, kako je prilikom primopredaje utvrđeno kako su sva oštećenja i nedostaci nastali davno prije otvaranja stečajnog postupka, a sa danom otvaranja stečajnog postupka isto je zatečeno u gorem stanju od stanja u kakvom ga je stečajni upravitelj predao vlasniku. Dalje navodi kako tužitelj nije

dokazao kako su ostvarene pretpostavke odgovornosti tuženika za štetu, nije pružio dokaze u kakvom je stanju objekt predan u zakup, odnosno kako u konkretnom slučaju naknada štete nije obveza stečajne mase.

3. Tužitelj se podneskom od 22. listopada 2021. očitovao na odgovor na tužbu i u bitnom naveo kako se u konkretnom slučaju ne može primijetiti čl. 186. st. 2. Stečajnog zakona, iz razloga što je tužitelju imovinska šteta nastala u trenutku vraćanja, odnosno primopredaje objekta 18. ožujka 2021., obzirom je tada saznao za stanje objekta i oštećenja koja su nastala na istom. Napominje kako se tuženik i nakon otvaranja stečajnog postupka pa sve do vraćanja objekta tužitelju u posjed koristio predmetom zakupa, uredno plativši sve zakupnine i režijske troškove, kako je to bilo ugovoreno Ugovor o zakupu od 12. ožujka 2010.

4. Podneskom od 25. listopada 2021. tuženik se očitovao na gore navedeni podnesak tužitelja i u bitnom naveo kako je u ovom postupku odlučna činjenica kada je nastala šteta na objektu, radi ocjene ide li sanacija štete na teret stečajne mase ili naknadu štete tužitelj može ostvarivati kao stečajni vjerovnik, neovisno o činjenici kada je tužitelj za nju saznao.

5. Dana 25. siječnja 2022. tužitelj je dostavio podnesak sudu kojim je smanjio tužbeni zahtjev za iznos od 12.571,45 kn te sada potražuje iznos od 306.989,72 kn s pripadajućim zateznim kamatama.

6. Naime, trgovačko društvo ANOMA d.o.o., koje je od tuženika kupilo zalihe građevinskog materijala, obavijestilo je tužitelja o spremnosti naknade štete u vidu dostavljanja klima uređaja, a sve prema pozivu zakonskog zastupnika tuženika te su 21. siječnja 2022. tužitelju i dostavljeni ovdje sporni klima uređaji pa je sud rješenjem utvrdio kako je tužitelj djelomično povukao tužbu i to za iznos od 12.571,45 kn, a u skladu sa čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19).

7. Dana 7. lipnja 2022. pod poslovnim brojem P-226/2021-26 sud je donio presudu kojom je naložio tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 306.989,72 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, naložio je tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 57.684,70 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama te je zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 7.175,60 kn odbio kao neosnovan.

8. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: PŽ-3233/2022-2 od 23. kolovoza 2022. uvažena je tuženikova žalba protiv gore navedene presude i presuda je ukinuta u toč. I. i II. njezine izreke te je predmet vraćen sudu na ponovno suđenje sa uputom kako će prvostupanjski sud na temelju raspolaganja stranaka i polazeći od nalaza i mišljenja sudskog vještaka izrađenog u postupku osiguranja dokaza utvrditi što znači dovesti predmetni poslovni prostor u stanje prikladno za obavljanje u njemu ugovorene tuženikove djelatnosti, a zatim će se utvrditi koji od u nalazu i mišljenju utvrđenih radova treba napraviti da bi ga se dovelo samo u navedeno prikladno stanje. Na temelju utvrđenja koji su to radovi, utvrditi će se stvarna visina štete na koju tužitelj ima pravo u ovoj pravnoj stvari na

teret tuženika, a pri navedenom svakako treba ocijeniti tužiteljevu obvezu i propust održavati vlastiti prostor u ispravnom stanju kroz vrijeme duže od dvadeset godina, kao i činjenicu da tuženik kao zakupnik ne može odgovarati za stanje istrošenosti prostora koje nastaje njegovim redovnim korištenjem. Međutim, korisnik prostora odgovara za sve devastacije i otuđenja koja nemaju veze s redovnim korištenjem prostora koje su posljedica ostavljanja prostora bez ikakvog nadzora.

9. U dokaznom dijelu postupka sud je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Željka Ferenčića (str. 116-117 spisa), Zvonimira Rogača (str. 118-119 spisa) i Ive Čačića (str. 119-120 spisa), saslušanjem zakonskog zastupnika tužitelja Ivana Cvitkovića (str. 128-129 spisa) i zakonskog zastupnika tuženika (str. 130-131 spisa) te izvršio uvid u poziv za mirno rješenje nastalog prijepora i naknadu nastale štete (str. 7-10 spisa), odgovor na poziv za mirno rješenje prijepora (str. 11-12 spisa), podnesak pun. tužitelja na ime tuženika (str. 13-14 spisa), podnesak tuženika na ime punomoćnika tužitelja (str. 15 spisa), Ugovor o zakupu poslovnog prostora sklopljen između tužitelja, kao zakupodavca, i ČVOR d.o.o., kao zakupnika, od 12. ožujka 2010. (str. 16-20 spisa), podnesak tuženika na ime tužitelja od 25. siječnja 2020. (str. 21 spisa), podnesak tužitelja na ime tuženika od 1. veljače 2021. (str. 22-23 spisa), Zapisnike o priopćenju (otkaz ugovora o zakupu poslovnog prostora) od 12. veljače 2021. javnog bilježnika Marijana Mendeša u Vinkovcima (str. 24-31 spisa), Zapisnik o primopredaji i utvrđenim nedostacima nekretnine od 18. ožujka 2021. (str. 32-34 spisa), Nalaz stalnog sudskog vještaka za građevinarstvo i procjenu vrijednosti nekretnine Gorana Ožbolta od 13. srpnja 2021. (str. 35-51 spisa), ponude TERMOL d.o.o. od 26. kolovoza 2021. (str. 52-53 spisa), ponudu NEVKOŠ d.o.o. od 26. kolovoza 2021. (str. 54 spisa), podnesak tuženika na ime ANOMA d.o.o. od 27. listopada 2021. (str. 74-75 spisa), ispis e-mail komunikacije između ANOMA d.o.o. i tuženika od 10. siječnja 2022. (str. 76 spisa), ispis e-mail komunikacije između tužitelja i ANOMA d.o.o. od 21. siječnja 2022. (str. 84-85 spisa), sentencu Županijskog suda u Velikoj Gorici, broj: Gžn-1700/10 od 6. ožujka 2012. (str. 99 spisa), sentencu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, broj: PŽ-1197/2019-2 od 21. veljače 2020. (str. 100 spisa) i spis Trgovačkog suda u Osijeku, poslovni broj: R1-44/2021.

10. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

11. Među parničnim strankama nesporno je kako se tužitelj obratio tuženiku sa zahtjevom za mirno rješenje spora, no kako do istog nije došlo (str. 7-15 spisa).

12. Nesporno je kako je 12. ožujka 2010. sklopljen Ugovor o zakupu poslovnog prostora između tužitelja, kao zakupodavca, i ČVOR d.o.o., kao zakupnika, (str. 16-20 spisa), kako je nad tuženikom otvoren stečajni postupak, kako je za stečajnog upravitelja imenovan Željko Ferenčić, koji je u daljnjem tijeku postupka razriješen te je imenovan novi stečajni upravitelj Zoran Subotić, kako tužitelj nije prijavio svoju tražbinu u stečajnom postupku nad tuženikom, odnosno kako je nakon otvaranja stečajnog postupka tuženik nastavio koristiti predmet zakupa i to do 18. ožujka 2021., kada je Ugovor raskinut od strane tuženika (str. 21-31 spisa).

13. Također nije sporno kako je 18. ožujka 2021. obavljena primopredaja ovdje spornog prostora (str. 32-34 spisa) te kako je proveden postupak osiguranja

dokaza, u kojem je utvrđena vrijednost potrebnih radova za otklanjanje štete na predmetnom poslovnom prostoru u iznosu od 305.364,72 kn (str. 35-51 spisa; spis Trgovačkog suda u Osijeku, poslovni broj: R1-44/2021).

14. Nesporno je i kako je tužitelj ponovno ugradio pokretnine i očistio dvorište nakon primopredaje predmeta zakupa i kako trošak navedenog iznosi 14.196,45 kn (str. 52-54 spisa).

15. Nadalje, nesporno je i kako je ANOMA d.o.o. popravilo štetu, odnosno uspostavilo stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala i to na način da je tužitelju dostavilo klima uređaje (str. 74-75 spisa, str. 76 spisa i str. 84-85 spisa) pa je tužitelj smanjio tužbeni zahtjev podneskom od 25. siječnja 2022.

16. U konkretnom slučaju sporno je primjenjuje li se čl. 186. st. 2. Stečajnog zakona, odnosno može li tužitelj svoju tražbinu ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik, a ne kao vjerovnik stečajne mase.

17. Također je sporno kada je nastala šteta na predmetu zakupa, u kakvom stanju je predmet zakupa tužitelj predao tuženiku, kao i kada je tužitelj saznao za štetu.

18. Vezano za prethodno navedeno, sporna je i visina štete, odnosno što znači dovesti poslovni prostor u stanje prikladno za obavljanje u njemu ugovorene tuženikove djelatnosti, koji su od u nalazu i mišljenju utvrđenih radova potrebni da bi se prostor doveo u prikladno stanje te doprinos tužitelja nastaloj šteti.

19. Svjedok Željko Ferenčić u svom iskazu na ročištu održanom 1. ožujka 2022. (str. 116-117 spisa) u bitnom je naveo kako je u stečajnom postupku nad tuženikom imenovan privremenim stečajnim upraviteljem i početkom travnja 2020. obišao je predmetno skladište sa zaposlenikom tuženika i prilikom ulaska u isto vidio je kako se u skladištu nalazi roba koja bi činila imovinu tuženika. Prilikom ulaska u skladište vidio je kako curi voda, kako su razbijena stakla, kako sa strane stoje kante, kako otpadaju dijelovi stropa i sl. te kako je podignut parket. Nakon što je otvoren stečajni postupak nad tuženikom i nakon što je imenovan stečajnim upraviteljem preuzeo je ključeve skladišta i kada je u isto ušao vidio je kako se radi o zapuštenom prostoru, odnosno kako su razbijena stakla, kako je isključena struja, kako nema vode, kako curi voda, kako se digao parket i kako curi krov. Nadalje, prvi sastanak sa zakonskim zastupnikom tužitelja bio je u kolovozu 2020., poslije ispostavljanja fakture za najam i dogovorili su se kako će tuženik i dalje koristiti skladište te su konstatirali kako je skladište zapušteno, odnosno kako je razbijeno staklo, kako curi voda i kako je isključena struja i voda. Zakonski zastupnik tužitelja se očitovao samo na iznos zakupnine, a ne i na činjenicu kako je skladište zapušteno, nije tražio popravak, a vanjski prostor nekretnine je bio zarastao, odnosno bio je krš, šikara i duboka trava sa smećem, a sa ulice su bila vidljiva razbijena stakla. Svjedok dalje navodi kako tuženik nije obavljao poslovnu djelatnost otprilike pet godina prije otvaranja stečajnog postupka, nije imao zaposlenih radnika, a u stečajnom postupku tužitelj je prijavio potraživanje s osnove neplaćene zakupnine i to u iznosu od oko 90.000,00 kn. Nekretnina je predana stečajnom upravitelju Zoranu Subotiću u stanju identičnom kao kada je prvi put došao u istu, a zakonski zastupnik tužitelja nije isticao zahtjeve

da se skladište uredi i popravi. Prvi sastanak sa zakonskim zastupnikom tužitelja održao se u poslovnom prostoru istog, a zakonskog zastupnika tužitelja izvijestio je o lošem stanju skladišta, ali nisu razgovarali o popravcima istog; rekao mu je kako su stakla razbijena i kako curi voda. Nakon toga nije imao sastanke sa zakonskim zastupnikom tužitelja i nije bilo razgovora o sanaciji objekta, a objekt nije na vidljivom mjestu te sa zakonskim zastupnikom tužitelja nije bio u skladištu. Prilikom obavljanja dužnosti stečajnog upravitelja nije mu predan ili predan primopredajni zapisnik sačinjen prilikom sklapanja Ugovora o zakupu iz 2010.

20. Svjedok Zvonimir Rogač u svom iskazu na ročištu održanom 1. ožujka 2022. (str. 118-119 spisa) u bitnom je naveo kako je sudjelovao u primopredaji i pregledu građevine, a koja je bila zapuštena, nenaseljena, neodržavana, oštećena, bilo je vlage u podrumu, a podovi su djelomično bili oštećeni, kao i stropna zaštita i sanitarije. Dalje navodi kako se predmet zakupa ne može dati dalje u zakup u stanju u kojem je bio predan, a prvi put je u tom prostoru bio 26. ožujka 2021. Oštećenja konstatirana u zapisniku, odnosno vlaga je postojala duže vremena, a podovi su djelomično oštećeni prilikom iseljavanja, kao i stropne obloge. Do oštećenja na prozorima i vratima je došlo uslijed napuštenosti prostora i nekorištenja, kao i djelomično vanjske zaštite konstrukcijskih elemenata. Dvorište je bilo neuređeno, a radi se o razdoblju od jedne do pet godina da nekretnina dođe u navedeno stanje. Također navodi kako su uredske prostorije bile više održavane, a skladište manje, kako je stolarija u podrumu bila izuzetno loša, trula i od neprimjerenih materijala u gradnji (drvena), a potrebno je oko četiri do pet godina da istrune takav prostor. Nadalje, krov je curio na više mjesta i u svim prostorijama, bilo je i oštećenja podnih obloga uslijed curenja istog te je bilo paučine po prozorima i rasvjetnim tijelima.

21. Svjedok Ivo Ćaćić u svom iskazu na ročištu održanom 1. ožujka 2022. (str. 119-120 spisa) u bitnom je naveo kako je sudjelovao u postupku osiguranja dokaza i primopredaje predmetne nekretnine koja je bila u lošem stanju, nije bila niti zaključana i prozori su bili razbijeni. U podrumu je bilo vlage i ukapljene vode, a u nekim prostorijama je bilo i baš doslovno vode, dok je u nekretnini sve bilo oštećeno od podova do stropova. Navodi kako nije primijetio kako je do vlage došlo zbog puknuća instalacija, a u elektroinstalacije nije niti zadirao, obzirom su iste bile isključene. Uredske prostorije dugo nisu bile održavane, a nedostajalo je i pokretnina.

22. Zakonski zastupnik tužitelja Ivan Cvitković na ročištu održanom 11. svibnja 2022. (str. 128-129 spisa) u bitnom je naveo kako se sa Željkom Ferenčićem našao u srpnju 2020. u prostorijama tužitelja i tom prilikom nisu išli u skladište, a prvi put je ušao u skladište sa sadašnjim stečajnim upraviteljem tuženika i to u prosincu 2020. Skladište nije obilazio, ali su u njegovo ime njegovi zaposlenici slikali trgovačku robu, obzirom je postojala mogućnost kupnje iste. Nakon toga je stečajni upravitelj prodao navedenu robu, a kupac je uzeo svu robu, sav namještaj, sve police, pomoćne alate koji su tamo bili, a među njima je bilo i tužiteljevih pokretnina. Napominje kako tužitelj nije bio obaviješten o pražnjenju skladišta, niti je istom pristupio, a o navedenom ga je upoznao stečajni upravitelj. Dalje navodi kako je zadnji put u skladištu bio 2018. i to kao kupac robe, tj. nije se obazirao na izgled, odnosno na stanje skladišta. Također navodi kako sa Željkom Ferenčićem nije razgovarao o stanju skladišta te kako od siječnja do srpnja nisu izdavani računi na ime zakupa, a dugovanje za navedeno razdoblje je iznosilo oko 90.000,00 kn. Ovdje

sporan objekt se nalazi na rubu grada, nije uz glavnu prometnicu, cesta nije asfaltirana i s asfaltirane ceste nije moguće isti vidjeti, a ključeve od skladišta nije imao. Za vrijeme trajanja zakupa, a također niti kasnije, nije bio pozvan na sanaciju objekta, a računi koji su izdani nakon otvaranja stečajnog postupka su i plaćeni. Dalje navodi kako zakupnik za vrijeme trajanja zakupa nije tražio suglasnost za određeno izvođenje radova u objektu ili na objektu, kako su računi stizali na zakupodavca, a isti su prefakturirani sa kopijom računa, nije bila isključena ni struja ni voda. Bivšem zakonskom zastupniku tuženika ili stečajnom upravitelju nije postavio upit u kojem je stanju skladište iz razloga što je podrazumijevao da se drži Ugovora, odnosno bilo je ugovoreno da zakupnik mora održavati prostor. 2018. je u prostoru bio kratko, odnosno par minuta, a radnici ga u prosincu 2020. nisu obavijestili o stanju skladišta. Dvorište je 2018. bilo uredno, a u prosincu 2020. nije obraćao pažnju na stanje dvorišta. U prosincu 2020. nije izričito obavijestio stečajnog upravitelja koja je njegova oprema, a skladište mu je predao ispražnjeno, odnosno identično kao u zapisniku prilikom primopredaje.

23. Zakonski zastupnik tuženika stečajni upravitelj Zoran Subotić na ročištu održanom 11. svibnja 2022. (str. 130-131 spisa) u bitnom je naveo kako je u listopadu 2020. imenovan stečajnim upraviteljem nad tuženikom, a preuzimanje dužnosti je bilo 2. studenog 2020. i tada je prvi put bio u skladištu i to sa inventurnom komisijom koja je imala pet članova. Dana 17. prosinca 2020. sa zakonskim zastupnikom tužitelja obišao je skladište kako bi isti pogledao trgovačku robu i bi li se zbog preuzimanja robe i prijeboja sa zakupninom moglo riješiti dugovanje tuženika nastalo od otvaranja stečajnog postupka, a tom prigodom zakonski zastupnik tužitelja je bio sa svoja dva zaposlenika koji su fotografirali robu. Predmetna roba je prodana za iznos od 120.000,00 kn i od tog iznosa tužitelju je plaćena zakupnina, a u siječnju 2021. su prikupljene ponude i izabran je kupac koji je imao obvezu u roku od 30 dana očistiti skladište i preuzeti kupljenu robu. Nadalje, 18. ožujka 2021. je bila primopredaja skladišta, a isto je bilo u stanju da je očišćena sva roba, pometeno i očišćeno dvorište, sav otpadni materijal zbrinut, popaljene otpadne stvari, neupotrebljiv namještaj i sl. Prilikom prvog obilaska skladišta, dvorište je bilo zapušteno, odnosno u travi i korovu i izraslo je šiblje i drveće, a građevinski materijal je bio prorastao mladim stabljikama drveća i armatura se nije mogla izvući, a sve navedeno je bilo očišćeno prilikom primopredaje, osim što je u jednom uglu skladišta bio brežuljak zemlje. Željko Ferenčić nije mu prenio zahtjev za naknadu štete od zakonskog zastupnika tužitelja prilikom primopredaje dužnosti, a isti zahtjev nije istaknut niti prije prodaje robe i niti prije ove parnice. Stanje stolarije, instalacija i podova, kada je prvi put došao u skladište, bilo je kao i prilikom primopredaje, odnosno parketi su bili podignuti, svi prozori porazbijani, voda je bila na mjestima na podu skladišta, vlaga i voda u podrumu, a drvena stolarija potpuno istrunula. Stečajni upravitelj tuženika navodi kako u poslovnoj dokumentaciji tuženika nije zatekao primopredajni zapisnik sastavljen prilikom sklapanja Ugovora o zakupu, a također iz Ugovora o zakupu ili druge poslovne dokumentacije tuženika nije utvrdio kako bi pojedine pokretne u skladištu bile u vlasništvu tužitelja. U prosincu 2020. svi prozori su bili porazbijani u desnoj prostoriji od ulaza u skladište, a niti kod prvog obilaska, a niti kod primopredaje nisu bili razbijeni svi prozori na objektu, odnosno sa ulične strane su bili razbijeni svi prozori dok ovi sa dvorišne strane nisu bili. Popravke na objektu prije predaje prostora nije izvršio, a poslovni prostor prilikom predaje je u potpunosti bio prikladan za obavljanje skladištenja robe na otvorenom, u unutrašnjem

dijelu pojedini prostori mogu se koristiti kao skladište, dok je u dijelu gdje curi voda potrebno sanirati krovšte, odnosno eventualno držati robu koja nije podložna kvaru od vlage i vode. Nadalje, nikakva djelatnost se nije obavljala zadnje tri do četiri godine u skladištu, odnosno od 2016. ili od 2017.

24. Iz nalaza stalnog sudskog vještaka za građevinarstvo i procjenu vrijednosti nekretnine Gorana Ožbolta od 13. srpnja 2021. i uvidom u spis Trgovačkog suda u Osijeku broj R1-44/2021 proizlazi kako u postupku osiguranja dokaza vještak nije imao mogućnost utvrditi u kojem razdoblju su pojedina oštećenja na ovdje spornom objektu zakupa nastala, odnosno dinamiku istih.

25. Materijalnu dokumentaciju u spisu, iskaze svjedoka i zakonskih zastupnika stranaka, sud je prihvatio i ocijenio kao vjerodostojne.

26. Kao što je i navedeno pod toč. 24. obrazloženja ove presude, u postupku osiguranja dokaza vještak nije mogao utvrditi kada je nastala šteta na predmetu zakupa. Međutim, iz iskaza svjedoka proizlazi kako su oštećenja nastala prije otvaranja stečajnog postupka.

27. Naime, za oštećenja koja se navode u zapisniku o primopredaji prostora potrebno je duže vremensko razdoblje, a što proizlazi i iz iskaza svjedoka Zvonimira Rogača, koji iskaz je sud prihvatio, obzirom je isti detaljan i nedvosmislen, a također niti stranke nisu imale primjedbe na iskaz istog, kao niti na iskaz svjedoka Ive Čaćića.

28. Tijekom postupka je utvrđeno kako prilikom sklapanja Ugovora o zakupu nije sastavljen zapisnik o primopredaji poslovnog prostora, odnosno bilo je sporno u kakvom stanju je predmet zakupa tužitelj predao tuženiku pa je sud u konkretnoj pravnoj stvari primijenio čl. 10. Zakona o zakupu poslovnog prostora ("Narodne novine", broj 91/96, 124/97 i 174/04), koji je bio na snazi u trenutku sklapanja ovdje spornog Ugovora.

29. Čl. 10. st. 1. Zakona o zakupu poslovnog prostora propisano je kako prilikom primopredaje poslovnog prostora ugovorne strane sastavljaju zapisnik u koji se unose podaci o stanju poslovnog prostora, dok je st. 2. istog članka propisano ako zapisnikom iz st. 1. predmetnog članka nije utvrđeno stanje poslovnog prostora, smatra se da je zakupnik primio poslovni prostor u stanju utvrđenom ugovorom, odnosno u stanju prikladnom za obavljanje djelatnosti utvrđene ugovorom, osim ako se radi o skrivenim nedostacima.

30. Dakle, poslovni prostor je predan u prikladnom stanju, a šteta je nastala prije otvaranja stečajnog postupka.

31. Čl. 186. st. 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/15 i 104/17; u daljnjem tekstu SZ) između ostalog, propisano je kako najam i zakup nekretnina ili prostorija ne prestaje otvaranjem stečajnog postupka, dok je st. 2. istog članka propisano kako prava koja se odnose na vrijeme prije otvaranja stečajnog postupka, kao i štetu nastalu prijevremenim otkazom ugovora druga strana može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik.

32. Kao što je i navedeno, šteta na objektu je nastala prije otvaranja stečajnog postupka, no sporna je činjenica kada je ista nastala za tužitelja.

33. Po ocjeni ovog suda, šteta je tužitelju nastala u trenutku primopredaje objekta i to 18. ožujka 2021., obzirom je tužitelj tek tada saznao za oštećenja na objektu.

34. Gore navedeno proizlazi i iz iskaza zakonskog zastupnika tužitelja, koji iskaz je sud prihvatio, obzirom je zakonski zastupnik tužitelja iskazivao sigurno i uvjerljivo, a tuženik sudu nije dostavio dokaze kojim pobija navode tužitelja.

35. Naime, iako je svjedok Željko Ferenčić u svom iskazu naveo kako je obavijestio zakonskog zastupnika tužitelja kako je skladište zapušteno, za ovaj sud to nije dovoljan dokaz kako je zakonski zastupnik tužitelja prije primopredaje objekta znao u kakvom se stanju nalazi predmet zakupa, iz razloga što tadašnji stečajni upravitelj tuženika Željko Ferenčić sastanak sa zakonskim zastupnikom tužitelja nije održao u objektu zakupa, nego je isti održao u poslovnom prostoru tužitelja.

36. Nakon otvaranja stečajnog postupka tuženik je i dalje koristio predmet zakupa, iznosi zakupnine su uredno plaćani i tek prilikom primopredaje prostora tuženik je saznao za stanje objekta, odnosno za oštećenja na istom.

37. Čl. 21. Zakona o zakupu poslovnog prostora propisano je kako nakon prestanka zakupa zakupnik je dužan predati zakupodavcu poslovni prostor u stanju u kojemu ga je primio, ako nije drukčije ugovoreno ili propisano predmetnim Zakonom.

38. Kako tuženik poslovni prostor tužitelju nije vratio u stanju u kojem ga je primio, odnosno u prikladnom stanju, tužitelju je nastala šteta.

39. Čl. 1045. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; u daljnjem tekstu ZOO) propisano je kako tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje, dok je čl. 1046. ZOO-a propisano kako je šteta umanjeње nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

40. Obzirom je tijekom postupka utvrđeno kako je tuženik tužitelju prouzročio štetu, isti je dužan štetu i naknaditi.

41. Međutim, sporna je visina štete pa je sud u skladu sa uputom drugostupanjskog suda izvršio uvid u nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za građevinarstvo i procjenu vrijednosti nekretnina Gorana Ožbolta, izrađenog u postupku osiguranja dokaza, i brižljivo proučio isti, odnosno troškovnik potrebnih radova na sanaciji objekta.

42. Izvršenim uvidom u gore navedeni nalaz i mišljenje vještaka te Ugovor o zakupu poslovnog prostora sklopljen između tužitelja, kao zakupodavca, i ČVOR d.o.o., kao zakupnika, (str. 16-20 spisa), sud je utvrdio kako je tuženik u predmetnom

poslovnom prostoru trebao obavljati djelatnost za koju je registriran, a vrijednost potrebnih radova za otklanjanje štete iznosi 305.364,72 kn.

43. Sud je također utvrdio kako krov prokišnjava i isti je napravio štetu u objektu, odnosno kako je potrebna njegova obnova, kao i kako su oštećeni oluci i vertikalne oborinske cijevi koje dijelom treba zamijeniti. Nadalje, djelomično je oštećeno i pročelje zgrade oko oborinskih cijevi te je potrebno oštećenu žbuku odbiti i zid ožbukati. Također, u prizemlju zgrade su vidljiva oštećenja od prodora oborinskih voda, a u skladištu 1 i 2 su vidljive fleke na OSB pločama ispod limenog pokrova, na zidovima su vidljiva oštećenja od procurivanja, koja treba sanirati, odbiti oštećenu žbuku i zid ožbukati. Pod skladišta je djelomično oštećen i potrebno ga je sanirati te su djelomično oštećena rasvjetna tijela na stropu hale. Dalje je utvrđeno kako je dio prozora oštećen i potrebno ga je zamijeniti te su porazbijana stakla na prozorima koje treba ustakliti. Nadalje, u uredskim prostorijama 1, 2, 3, 4, 5 i 6, hodniku 2 i čajnoj kuhinji vidljiva su oštećenja od prodora oborinskih voda na stropu od knauf ploča, oštećena žbuka na zidovima prostorija, nedostaju vrata, oštećene instalacije struje te parket. U uredskim prostorijama 7 i 8, malom skladištu i hodniku 1 vidljiva su oštećenja od prodora oborinskih voda na stropu od amstrong ploča koje su dijelom oštećene i treba ih zamijeniti kao i dio rasvjetnih tijela. Također, u podrumu zgrade sjeverni zid je potpuno vlažan i potrebno ga je sanirati na način da se žbuka odbije, prosuši i izradi hidroizolacija, a oštećen je i još jedan prozor koji treba zamijeniti.

44. Čl. 12. st. 1. Zakona o zakupu poslovnog prostora propisano je ako za vrijeme trajanja zakupa nastane potreba da se na poslovnom prostoru, radi njegova održavanja u stanju u kojem ga je zakupodavac dužan održavati izvrše popravci koji padaju na teret zakupodavca, zakupnik je dužan bez odgađanja o tome pisano obavijestiti zakupodavca i odrediti mu za to primjeren rok.

45. Čl. 19. st. 1. Zakona o zakupu poslovnog prostora propisano je kako zakupnik snosi troškove tekućeg održavanja poslovnog prostora, ako nije drukčije određeno; st. 2. propisano je kako pod tekućim održavanjem smatra se čišćenje, soboslikarski radovi, sitni popravci na instalacijama i sl.; st. 3. propisano je kako zakupnik je dužan o svom trošku izvršiti popravke oštećenja poslovnog prostora koje je sam prouzročio ili su ih prouzročile osobe koje se koriste poslovnim prostorom zakupnika; dok je st. 4. propisano kako zakupnik ne odgovara za pogoršanje stanja poslovnog prostora, uređaja i opreme koje je nastalo zbog redovitog korištenja.

46. Tijekom postupka utvrđeno je kako tuženik nije pisano obavijestio tužitelja kako postoji potreba da se na poslovnom prostoru izvrše popravci koji padaju na teret zakupodavca, ovdje tužitelja.

47. Međutim, utvrđeno je i kako je tužitelj propustio održavati vlastiti prostor u ispravnom stanju kroz vrijeme duže od 20 godina pa se na navedenu okolnost ima primijeniti čl. 1092. ZOO-a.

48. Čl. 1092. st. 1. ZOO-a propisano je kako oštećenik koji je pridonio da šteta nastane ili da bude veća nego što bi inače bila ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu, dok je st. 2. istog članka propisano kako kad je nemoguće utvrditi

koji dio štete potječe od oštećenikove radnje ili propusta sud će dosuditi naknadu vodeći računa o okolnostima slučaja.

49. Obzirom na oštećenja objekta navedena pod toč. 43. obrazloženja ove presude, po ocjeni ovog suda niti jedna djelatnost ne može se obavljati u predmetnom poslovnom prostoru dok se oštećenja ne saniraju, odnosno potrebno je izvršiti sve navedene radove iz nalaza i mišljenja vještaka kako bi se prostor doveo u prikladno stanje, tj. kako bi se ponovno mogao dati u zakup, a isto proizlazi i iz iskaza svjedoka Zvonimira Rogača i Ive Čaćića.

50. Kao što je već i navedeno, tužitelj je propustio održavati vlastiti prostor u ispravnom stanju kroz duže vrijeme pa isti ima pravo samo na razmjerno sniženu naknadu štete, a obzirom je nemoguće utvrditi koji dio štete potječe od oštećenikove radnje ili propusta, sud je naknadu štete dosudio vodeći računa o okolnostima slučaja.

51. Sud je utvrdio kako je sve obrtničke radove u iznosu od 75.441,43 kn i elektroinstalaterske radove u iznosu od 10.000,00 kn, odnosno u ukupnom iznosu od 85.441,43 kn uvećano za PDV, tuženik dužan naknaditi tužitelju.

52. Vezano za građevinske radove, sud je utvrdio kako je tuženik iste dužan naknaditi tužitelju u iznosu od 50 % procijenjenih troškova iz nalaza i mišljenja vještaka.

53. Naime, vještak je utvrdio kako se radi o iznosu od 158.850,35 kn uvećano za PDV, a uzevši u obzir propust tužitelja da održava prostor u ispravnom stanju i sve okolnosti slučaja, sud je mišljenja kako je tuženik dužan na ime naknade štete za građevinske radove tužitelju naknaditi iznos od 79.425,18 kn uvećano za PDV.

54. Dakle, tuženik je na ime potrebnih radova za sanaciju objekta dužan naknaditi tužitelju iznos od 164.866,61 kn, što uvećano za pripadajući PDV iznosi 206.083,26 kn. Također, dužan mu je naknaditi i iznos od 1.625,00 kn na ime imovinske štete i to čišćenja dvorišta pa je sud djelomično prihvatio tužbeni zahtjev i obvezao tuženika na isplatu ukupnog iznosa od 207.708,26 kn.

55. Odluku o kamata sud je donio u skladu sa čl. 29. ZOO-a, odnosno tužitelj neosnovano potražuje zatezne kamate na dosuđeni iznos po stopi koja je propisana za potraživanja proizašla iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava pa je sud tužiteljev zahtjev kojim potražuje zatezne kamate na dosuđeni iznos preko stope od tri posto godišnje, odbio kao neosnovan.

56. Naime, tužiteljevo potraživanje ne proizlazi iz ugovora kojeg su stranke međusobno sklopile te iz tog razloga tužitelj ne može osnovano potraživati stopu zateznih kamata koja je propisana za potraživanja iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava, već stopu koja je propisana za ostale odnose.

57. Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja za saslušanjem svjedoka Slavena Cvitkovića te dokazne prijedloge tuženika za saslušanjem svjedoka

Zvjezdane Križanec, Roberta Vidovića, Mile Krmeka, Ante Jerkina i Ivice Smolčića, obzirom je činjenično stanje dovoljno jasno utvrđeno kako bi sud mogao donijeti odluku, odnosno utvrđeno je kako je šteta nastala prije otvaranja stečajnog postupka, a sve u skladu sa čl. 10. st. 1. ZPP-a.

58. Također je sud odbio dokazni prijedlog tuženika za saslušanjem svjedoka Tomislava Konjevoda i Martina Konjevoda te dokazni prijedlog tužitelja za uvidom u spis ovog suda broj St-3/2020, obzirom je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudu Trgovačkog suda u Osijeku broj P-226/2021-26 od 7. lipnja 2022. ukinuo na temelju čl. 370. ZPP-a, odnosno radi održavanja nove glavne rasprave pred prvostupanjskim sudom.

59. Odluku o naknadi parničnih troškova sud je donio u skladu sa čl. 151., čl. 154. st. 2., čl. 155., čl. 158. st. 2. i čl. 164. st. 1. i st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; u daljnjem tekstu ZPP), a visina istih odmjerena je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22 i 126/22; u daljnjem tekstu OT) i Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj 53/19 i 92/21).

60. Sud je tijekom postupka utvrdio kako je tužitelj u sporu uspio 67,66 %, a tuženik 32,34 %, odnosno sud je utvrdio kako je tužitelj u sporu uspio sa 35,32 %.

61. Naime, primjenom čl. 154. st. 2. ZPP-a sud je najprije utvrdio postotak u kojem je svaka od stranaka uspjela (tužitelj 67,66 %, tuženik 32,34 %), zatim je od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeo postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela (što iznosi 35,32 %).

62. Sud je tužitelju priznao trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 100.340,95 kn, odnosno tužitelju je priznat trošak sastava prijedloga za osiguranje dokaza od 10. lipnja 2021. u iznosu od 3.750,00 kn (Tbr. 16. t. 1. OT) uvećano za PDV, trošak sastava tužbe od 27. kolovoza 2021. u iznosu od 7.500,00 kn (Tbr. 7. t. 1. OT) uvećano za PDV, trošak sastava podneska od 21. listopada 2021. u iznosu od 7.500,00 kn (Tbr. 8. t. 1. OT) uvećano za PDV, trošak sastava podneska od 25. siječnja 2022. u iznosu od 7.500,00 kn (Tbr. 8. t. 1. OT) uvećano za PDV, trošak sastava podneska od 28. veljače 2022. u iznosu od 750,00 kn (Tbr. 8. t. 3. OT) uvećano za PDV, trošak sastava podneska od 17. studenog 2022. u iznosu od 750,00 kn (Tbr. 8. t. 3. OT) uvećano za PDV, trošak zastupanja na ročištu za osiguranje dokaza održanom 15. lipnja 2021. u iznosu od 5.625,00 kn (Tbr. 17. t. 1. OT) uvećano za PDV, trošak zastupanja na ročištu održanom 3. studenog 2021. u iznosu od 7.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT) uvećano za PDV, trošak zastupanja na ročištu održanom 1. ožujka 2022. u iznosu od 7.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT) uvećano za PDV, trošak zastupanja na ročištu održanom 11. svibnja 2022. u iznosu od 7.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT) uvećano za PDV, trošak zastupanja na ročištu održanom 18. listopada 2022. u iznosu od 7.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT) uvećano za PDV i trošak zastupanja na ročištu održanom 22. studenog 2022. u iznosu od 7.500,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT) uvećano za PDV.

63. Tužitelju je također priznat trošak sudske pristojbe za prijedlog za osiguranje dokaza u iznosu od 1.981,60 kn (Tar. br. 1. t. 2.), trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 1.772,80 kn (Tar. br. 1. t. 1.), trošak sudske pristojbe za presudu u iznosu od 3.420,00 kn (Tar. br. 2. t. 1.), kao i trošak izvođenja dokaza vještačenjem u iznosu od 4.200,00 kn i trošak uviđaja u iznosu od 372,80 kn.

64. Cijeneći koji su troškovi bili potrebni za vođenje ovog spora i u kojoj visini, sud je tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 27.187,50 kn odbio kao neosnovan.

65. Naime, tužitelj je tražio trošak u iznosu od 7.500,00 kn uvećano za PDV za sastav podneska od 28. veljače 2022. i za sastav podneska od 17. studenog 2022. u iznosu od 7.500,00 kn uvećano za PDV, a u konkretnom slučaju radi se o podnescima iz Tbr. 8. t. 3. OT te mu je sud priznao trošak u iznosu od 750,00 kn uvećano za PDV za svaki podnesak.

66. Nadalje, sud tužitelju nije priznao trošak zastupanja na ročištu na kojem se objavljuje presuda u iznosu od 750,00 kn uvećano za PDV iz razloga što to nije nužno potreban trošak, obzirom se presuda ističe odmah na internetskoj stranici e-Oglasna ploča sudova.

67. Također, sud tužitelju nije priznao niti trošak sastava odgovora na žalbu od 12. srpnja 2022. u iznosu od 7.500,00 kn uvećano za PDV, obzirom se ne radi o trošku koji je bio potreban za vođenje parnice.

68. Dakle, nakon što je sud utvrdio u kojem postotku je u ovom sporu uspio tužitelj, utvrdio je iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te je odmjerio naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici.

69. Obzirom su tužitelju priznati parnični troškovi u iznosu od 100.340,95 kn, a u sporu je uspio sa 35,32 %, sud je naložio tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u konačnom iznosu od 35.440,42 kn.

70. Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci.

U Osijeku 16. prosinca 2022.

Zapisničar:
Sanda Gučić

Sutkinja:
Marina Ljubičić Knežević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom Trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 15 dana putem ovog suda.

Broj zapisa: **eb316-98a10**

Kontrolni broj: **01c33-3d8f9-4908e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MARINA LJUBIČIĆ KNEŽEVIĆ, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.